

DIUMENGE DIETARI

RAMON IGLESIAS

PERIODISTA

DISSABTE IMPOSTOS

13 El Govern ha decidit apujar els impostos del tabac i la gasolina. Està en el seu dret. Igual que el ciutadà té el dret de mostrar el seu empenyament. En canvi no és de calaix l'intent de desinformació del *Telenotícies*, que ha roanat la pujada amb una peça que vulnera qualsevol manual de periodisme per no dir que atempta contra la intel·ligència. En un moment donat l'autor de la informació televisiva mostra un gràfic per informar-nos que «tot i la pujada, els impostos espanyols sobre el tabac i la gasolina encara estan lluny dels que apliquen països com França, Anglaterra i Alemanya». Potser m'han pres per estúpid però a mi m'ha faltat un altre gràfic: com de lluny estan les nòmies mitjanes d'aquí respecte d'aquests mateixos països?

DIUMENGE BUCANERS AMB ALES

14 Em truca un prestigiós gastrònom que no ha pogut agafar l'avió de Ryanair que l'havia de traslladar de Madrid a Girona. «Finalment vindré amb AVE per un tema de dignitat». Igual que les moltes vegades que ha agafat aquest mateix enllaç, s'ha presentat a l'aeroport mostrant únicament el DNI i sense haver imprès el passatge virtual. Quan ha estat l'hora de fer el *check-in* li han reclamat el paper. En no tenir-lo l'han derivat cap a unes dependències de la mateixa companyia per imprimir el passatge, on li han reclamat 40 euros «pel servei... més diners del que costa el vol».

L'home s'ha exaltat i els ha dit que es negava a pagar-los un cartutx de tinta sencer. La noia s'ha mostrat impertorbable fins que el viatger h'ha exigit el llibre de reclamacions. La resposta ha estat: «no tenim llibre de reclamacions». La reacció del gastrònom ha estat titllar-los de *bucaneros con alas*. Després d'uns quants crits li han comunicat que, davant del seu estat d'irritació, no li deixaven agafar el vol. Evidentment el cas no ha acabat... almenys per part de la víctima.

DILLUNS NI TURBANTS NI GOMINA

15 Estic al Golf Platja de Pals. Estic aquí per motius de feina. Alguns hi estan per motius més lúdics i no transmeten cap inquietud perquè s'acosta el dia d'abonar la hipoteca. He de fer aquesta precisió perquè no voldria que es pensessin que em puc permetre dedicar un dilluns a jugar al golf. Els periodistes que han confós el seu estatut i han decidit enganxar-se a la piloteta, han acabat malament. Feta aquesta precisió, he de reconèixer que aquest camp és dels que em reconcilien amb aquest model turístic. A simple vista es veu l'equilibri amb l'entorn –amb aquests pins monumentals integrats al paisatge– i conec les iniciatives de sostenibilitat que des de fa anys ha impulsat el propietari. Aquest és un camp molt britànic i discret, on el luxe es porta però no s'evidencia. No hi ha ni rastre dels turbants del sud espanyol, ni cap residu de la gomina del lleuant valencià. Però

sobretot és important perquè tot i ser un negoci en si mateix, sempre ha tingut la vocació de teixir amb la resta de l'empresariat turístic de la comarca una teranyina de complicitats que, a diferència dels camp de golf gueto, permet crear unes sinergies molt interessants i lucratives per a la comarca del Baix Empordà.

DIMARTS ELS «PIJOS» DEL NORD

16 La imatge que es comença a tenir al sud de Catalunya de les comarques de Girona, és inquietant. No volem MAT, quan ells tenen nuclears. Reclamem l'aigua del Ter, quan ells tenen petroquímiques. «Vosaltres voleu un territori immaculat a costa dels altres», em recriminava avui una companya de Tarragona. He intentat explicar-li que en realitat la preservació d'un territori no té perquè perjudicar un altre i li he reconegut que aquí també hi ha postures demagògiques i integristes en determinats temes. Arguments que no l'han convencut gaire, sobretot perquè després m'ha començat a citar un reguitzell de polítiques que a les comarques de Tarragona critiquen amb duresa aquells «fatxendes del nord amb postures egoistes». Un discurs demagog i perillós.

DIMECRES ESFORÇ PASSAT DE MODA

17 Llegeixo en aquest diari la reflexió que **Vicenç Vidal**, former i cap d'estudis de l'escola de flequers i pastissers de la Garrotxa, fa als seus alumnes: «jo ja els aviso

que sense esforç no s'hi poden dedicar». En realitat l'esforç que adverteix Vidal és, o hauria de ser, intrínsec a qualsevol ofici que es vulgui executar amb noblesa i eficàcia. La notícia és que aquesta escola s'està quedant sense alumnes. Dels 30 que va tenir l'any 1995, ha passat als 6 d'aquest curs. Les paraules de Vidal van molt més enllà del tom. En els darrers temps d'opulència ens hem anat carregant tots els oficis amb etiqueta d'esforçats: pescador, pagès, cambrer... Per què s'havia de pensar tant si hi havia oficis més còmodes i ben pagats? Pot arribar un dia, potser no gaire llunyà, que mirem el nostre entorn i siguem incapaços d'identificar-lo. Pobles sense fleques ni pastisseries i mercats sense pàges amb cistells... El cambrer ja s'ha extingit i només queden tipus que et porten coses a la taula.

DIJOUS MULTES

18 El delegat del Govern a Girona, **Joan Rangel**, diu que l'estat no farà marxa enrere i mantindrà les multes de 6.000 euros a cadascuna de les embarcacions pesqueres que el 2005 van obstruir la bocana del port de Barcelona (una trentena de la Costa Brava). Rangel creu que en un estat de dret no es poden vulnerar les normes jurídiques ni fer diferències com ara retirar les multes als pescadors i mantenir les de trànsit. La reflexió de Rangel no es pot agafar per enlloc. Per aquesta regla de tres, a partir d'ara multaran tots els camions i

camioners que tallin l'AP-7 a la Jonquera? Multaran els tractors que protestin a les carreteres? Sancionaran els sindicalistes que tallin el trànsit a les ciutats? Multaran els pilots d'Iberia que facin vagues encobertes? Si és així em sembla correcte que mantinguin aquestes sancions desproporcionades contra un sector tocat econòmicament. Si no és així, estariem davant d'una clara injustícia, ja que els pescadors (poc avesats a la protesta) es limitaven a lluitar per defensar la supervivència del seu ofici.

DIVENDRES «OFF THE RECORD»

19 Els *off de record* ja no són el que eren. Avui he assistit a una d'aquestes trobades en un cèntric hotel de Girona. Ha estat un contacte entre un bon grapat de periodistes locals i el vicepresident **Josep Lluís Carod**. Els *off de record* servien en el passat perquè els periodistes poguessin disposar d'informacions que servien per contextualitzar futures notícies o per desxifrar les raons de determinades decisions. També servien als polítics per recollir la impressió dels periodistes. L'*off de record* d'avui no sé quina utilitat ha tingut per als periodistes que hi han assistit, ni tampoc per al vicepresident del Govern... a banda d'obligar-lo a llevar-se a quarts de set per arribar a un quart de deu a Girona. Evidentment no seré jo qui reveli aquesta conversa informal amb el polític, sobretot perquè no hi ha res per revelar.

El pantà de Susqueda torna a estar per sota del 90% després de cinc mesos

GIRONA | DdG

■ L'embassament de Susqueda ha baixat del 90% de la seva capacitat cinc mesos després. Durant el mes de febrer, el pantà va consolidar aquest alt percentatge, però amb l'arribada de la primavera i uns últims mesos amb escassetat de pluges el pantà ha anat perdent hectòmetres cúbics d'aigua fins a situar-se en el 88,77% de la seva capacitat, segons indiquen les dades de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA).

A principis de febrer l'embassament de Susqueda es trobava al 84% de la seva capacitat. Unes precipitacions intenses van permetre pujar el percentatge fins al 88% en només tres dies. El mateix va passar amb el pantà de Boadella, que aleshores va incrementar el seu volum d'aigua considerablement i va passar d'estar del 50% al 57% de la seva capacitat.

Susqueda està al 88,7% de la seva capacitat màxima, mentre que Sau està al 84% i Boadella, al 66%

Des d'aleshores, els pantans de les comarques de Girona han anat omplint-se setmana rere setmana. Susqueda ha arribat a estar fins al 98% de la seva capacitat, no obstant el fet que mai va arribar al 100%.

Bona salut dels pantans

Els últims mesos, però, la pluja ha fet actes de presència molt esporàdics i amb l'inici de la temporada d'estiu han anat perdent volum d'aigua emmagatzemada. Les dades de l'ACA diuen que el pantà de Boadella està al 66%; Susqueda, al 88,7% i Sau, al 84%. El conjunt de les conques internes està al 87,5% de la seva capacitat màxima.

Una de les actuacions del Taller de Música de Banyoles.

El Taller de Música de Banyoles celebra el seu vintè aniversari

BANYOLES | DdG

■ El Taller de Música de Banyoles va commemorar ahir el seu vintè aniversari amb una jornada plena d'activitats per a un públic molt divers i, naturalment, d'actuacions musicals que van implicar diversos intèrprets vinculats a aquest centre.

La filosofia del Taller de Música –que es va fundar el 1989– és que els alumnes, a més d'assistir a les classes d'instrument i col·lectives, tinguin l'oportunitat de tocar, sobretot col·lectivament, dins i fora de l'escola. El Taller ofereix quatre etapes d'aprenentatge que engloben totes les edats i instruments.

Un terratrèmol amb epicentre a Tordera afecta la Selva i el Maresme

GIRONA | EFE/DdG

■ L'Institut Geològic de Catalunya (IGC) va registrar, divendres a la nit, un terratrèmol de 2,3 graus en una zona situada entre la Selva i el Maresme, propera al municipi de Tordera.

Aquest moviment sísmic es va produir, aproximadament, quan faltaven uns cinc minuts per a dos quarts de deu del vespre de divendres –segons va informar ahir l'IGC.

El terratrèmol, que possiblement va estar percebut per algunes persones però que no va produir cap dany material –ja que va ser de poca intensitat–, es va notar a les comarques del Maresme i de la Selva.

Les mateixes fonts de l'Institut Geològic de Catalunya van assenyalar que l'epicentre del sísmic estava situat a prop de la població de Tordera.